

позицията на ромите, а, от друга страна, се формира в процеса на тяхното действие за реализация на различни проекти, насочени към подобряване на различни аспекти от живота на конкретни ромски общности.

Позицията на българите ще реконструирам през гледната точка на учителите. Това не означава, че мисля гледната точка на учителите като „представителна“ за позицията на българите, но при всички случаи тя е от изключително значение, защото на образованието двете „страни“ възлагат най-голяма надежда за промяна на настоящата ситуация на ромите:

- ромите, за да може следващото поколение да добие самочувствие, да има знания и способност да се пребори за равнопоставено третиране;

- българите, за да получат доказателство, че ромите искат да се променят.

Ще използвам и интервютата с **представители на общинските администрации** на общините „Красна поляна“ и „Слатина“, в които се намират съответно кварталите „Факултета“ и „Христо Ботев“, при допускането, че тяхната гледна точка по проблемите на конкретните ромски общности е формирана в процеса на тяхното действие за реализация на политиката на интеграция, заложена в национални и общински (на Столичната община) документи.

Противно на разпространените сред българите виждания, че ромите нищо не правят за подобряване на собственото си положение, че те очакват единствено държавната „грижа“ и за всичко обвиняват „другите“, **първото нещо, което младите роми свързват с интеграцията и подчертават като най-важно, е необходимостта от повишаване на образователното равнище на следващото поколение.** Това разбрахме и от вижданията им за образованието на своите деца и/или на по-малките си братя и сестри.

Ами интеграция е да се интегрираме по-добре в обществото... Ами да се, ето сега образованието. Първо, образованието. Да се изучим, да се образуваме първо. Това е най-важното... Да завършим средното си образование и да продължим напред. Значи имаме студенти... във Велико Търново. Има, има студенти. Обаче са много малко... Да се изучат, да